

РЕШЕНИЕ

№ 6593

гр. София, 20.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Георги Тафров**

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8109** по описа за **2020** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) и чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е въз основа на касационна жалба на Комисията за защита на потребителите чрез адв. А. срещу Решение от 19.03.2020 г. на СРС, постановено по НАХД № 20507/2018г. по описа на съда. С атакувания съдебен акт е отменено Наказателно постановление № К-14892 от 07.09.2018 г. на директора на Регионална Дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към КЗП, с което на [фирма], @ @2@[жк], е наложена имуществена санкция на основание чл. 222 ал.2 от Закона за защита на потребителите (ЗЗП) в размер на 1500 /хиляда и петстотин/ лева за нарушение на чл. 113, ал. 1 от ЗЗП.

Касаторът изразява становище за незаконосъобразност на съдебното решение поради постановяването му в нарушение на материалния и процесуалния закон. В жалбата са изложени твърдения, че сервизните техници необосновано са отказали гаранционното обслужване на телефонния апарат, тъй като са установили механично увреждане, дължащо се изцяло на поведението на потребителя, с което не са спазили задължението, произтичащо от разпоредбата на чл. 113, ал. 1 от ЗЗП, поради което правилно му е била наложена регламентираната в чл. 222 ал.2 от ЗЗП имуществена санкция. Излагат се аргументи за неприложимост на разпоредбата на чл. 28 от

ЗАНН. По тези съображения се отправя искане за отмяна на съдебното решение и за потвърждаване на наказателно постановление.

В съдебно заседание, редовно и своевременно призван, касационният жалбоподател не се представлява.

Ответната страна, [фирма], в съдебно заседание, редовно и своевременно призвана, не изпраща представител.

Представителят на СГП счита касационната жалба за допустима, но неоснователна.

Настоящата съдебна инстанция, след като прецени допустимостта на предявената касационна жалба и обсъди направените в нея оплаквания, становищата на страните, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима като подадена в законоустановения срок по чл. 211, ал. 1 от АПК от легитимирано лице, имащо право и интерес да обжалва съдебния акт, съгласно разпоредбата на чл. 210, ал. 1 от АПК и при спазване на изискванията на чл. 212 от АПК. Разгледана по същество, касационната жалба се явява неоснователна по следните съображения:

С процесното решение съдът е отменил Наказателно постановление № К-14892 от 07.09.2018 г. на директора на Регионална Дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към КЗП г. За да постанови съдебния си акт съдът е установил следната фактическа обстановка:

По постъпил сигнал от потребител за отказан гаранционен ремонт на закупен от [фирма] телефон е извършена проверка на 17.04.2018г.

В хода на проверката в търговския магазин, се установило, че в магазина на [фирма] била предявена рекламация от потребителя С. С. на 23.03.2018 г. При предявяване на рекламацията служител на дружеството съставил протокол с дата 23.03.2018г. , в който е записано, че телефонът е запазен и не са отбелязани никакви видими от външна страна дефекти на апарата. Телефонът е предаден на оторизиран сервиз, откъдето е върнат без да е отремонтиран, тъй като е било установено, че в горна дясна част на дисплея има пукнатина. Приложен е снимков материал.

На 25.05.2018 г. бил съставен АУАН № К – 14892 , а въз основа на така съставения акт и съобразявайки материалите в административнонаказателната преписка впоследствие било издадено и процесното наказателно постановление.

При така установената фактическа обстановка районният съд е приел, че в хода на протеклото административнонаказателно производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Съдебният състав е извел и решаващия извод, че санкционираното лице е допуснало вмененото му нарушение, като в качеството си на търговец е осъществило състава на нарушението, визирано в разпоредбата на чл. 113, ал. 1 от ЗЗП, а именно, че не е изпълнило административното си задължение да приведе потребителската стока в съответствие с договора за продажба, в рамките на едномесечния срок, считано от предявяване на рекламацията от потребителя. Неправилно обаче АНО е посочил датата на извършване на нарушението.

АССГ намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка, решаващият състав на съда съобрази, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

За да постанови решението си, СРС е събрал и приобщил към делото по надлежния процесуален ред относимите писмени и гласни доказателства, представени съответно

с наказателното постановление и в хода на съдебното производство, което е спомогнало делото да бъде изцяло изяснено от фактическа страна. Обстоятелствата, изложени в акта и наказателното постановление, са проверени от районния съд с допустимите по закон доказателствени средства. Решението е постановено от фактическа страна на база събраните доказателства, които кореспондират помежду си, като съдът е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, да установи дали е извършено нарушение /което в хода на съдебното производство се е доказало по несъмнен начин/ и обстоятелствата, при които е осъществено.

При реализираната проверка за съответствие на решението с материалния закон, съобразно възведеното касационно основание, настоящият състав намира, че въз основа на установената по делото фактическа обстановка, въззивният съд е направил правилни и законосъобразни изводи, които напълно се споделят от касационната инстанция. Правните доводи кореспондират с доказателствения материал, като решението е постановено при обсъждане на релевантните за това доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност. Фактите по делото са възведени въз основа на надлежно събрани по реда на НПК писмени и гласни доказателства, които правилно са преценени от решаващия съд. Не са налице сочените от касатора закононарушения при събиране и преценка на доказателствата по делото, още по-малко при тълкуването и прилагането на законовите норми.

Правилно е становището на въззивния съд, че санкционираното лице, в качеството си на адресат на визираното в чл. 113, ал. 1 от ЗЗП задължение, е осъществило процесното нарушение. Съдебният състав е проявил дължимата процесуална активност, събирайки и анализирайки доказателствения материал, способстващ за установяване на обективната истина. В тази връзка, районният съд е съобразил не само едностранчивите и непротиворечиви показания на контролните органи, но и приложените по делото снимки на телефонния апарат, направени в магазина, при приемане на рекламацията, както и обективизираното описание на външния вид на апарата и на неговите белези, изложени в Протокол за приемане на устройството. В него не фигурират бележки за счупен дисплей към момента на предявяване на рекламацията. Липсата на подобно счупване към този момент се установява и от прегледа на приложените снимки от магазина, до какъвто извод е достигнал и въззивният съд. Този извод предходният съдебен състав е извел и отчитайки несъответствието между снимките, направени в магазина и в сервиза, и бележките за външния вид, изложени в протокола за приемане на устройство и в сервизния протокол. Горните обстоятелства са били отчетени от предходната инстанция, която закономерно е приела, че по делото не е доказано, че техническият дефект на апарата се дължи на нерегламентирана намеса от страна на потребителя, обусловила нарушения на дисплея на телефона. Поради това за търговеца е възникнало задължението да приведе потребителската стока в съответствие с договора за продажба на потребителя, съобразно изискванията на чл. 113, ал. 1 от ЗЗП, което в случая не е било сторено.

Независимо от изложеното, обаче, аргументите на въззивния съд за съществен порок на НП, изразяващ се в посочване на дата, която не може да се приеме за тази, на която е извършено нарушението са правилни. Това обстоятелства представлява съществено нарушение, което води до отмяна на оспореното НП.

В обобщение на изложеното, АССГ намира, че въззивният съд е приложил правилно материалния закон, при съблюдаване на съдопроизводствените правила, като липсва

касационно основание за отмяна на неговото решение.
Водим от горното, АССГ, 18 касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 19.03.2020 г., постановено по НАХД № 20507/2018 г.
по описа на СРС.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.